

Sygn. akt I C 591/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

05 listopada 2015

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Katarzyna Kudzia

po rozpoznaniu na rozprawie 22 października 2015 we W.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko Z. C.

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z 21 stycznia 2014 w sprawie o sygn. akt I Nc 752/13;

II. zasądza od pozwanego Z. C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 77.643,38 zł (siedemdziesiąt siedem tysięcy sześćset czterdzieści trzy złote trzydzieści osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 13 maja 2011 do dnia zapłaty;

III. oddala dalej idące powództwo;

IV. zasądza od pozwanego Z. C. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 4.616 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 591/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 30 września 2013 powód (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia z weksla od pozwanego Z. C. kwoty 79.885,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 13 maja 2011 do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że zawarł z pozwanym umowę leasingu numer (...). Na zabezpieczenie roszczeń z tej umowy pozwany wystawił weksel in blanco bez protestu i upoważnił powoda do jego wypełnienia zgodnie z deklaracją wekslową. Po rozliczeniu umowy leasingowej powód wypełnił weksel zgodnie z treścią deklaracji wekslowej i wezwała pozwanego do wykupienia weksla 12 maja 2011. Weksel nie został wykupiony w terminie.

21 stycznia 2014 Sąd Okręgowy we (...) w Wydziale I Cywilnym wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, na mocy którego pozwany zobowiązany został do zapłaty na rzecz powoda kwoty 79.885,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 13 maja 2011 do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w kwocie 999 zł.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty, oddalenie powództwa i zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzutów pozwany podniósł, że nie istnieje dochodzone przez powoda roszczenie wekslowe, suma wekslowa została wyliczona w sposób nieprawidłowy, gdyż wszystkie jego zobowiązania w trakcie umowy leasingu

zostały uregulowane, a przedmiot umowy został zwrócony, przedawnieniu uległy zarówno roszczenia ze stosunku podstawowego, jak również roszczenie wekslowe, nie wyraził zgody na wypełnienie weksla po przedawnieniu roszczeń, małżonka pozwanego nie wyraziła zgody na zaciągnięcie zobowiązania wekslowego, weksel wypełniony został przed datą zawarcia umowy i zaciągnięcia przez pozwanego zobowiązania, które weksel miał zabezpieczać, obciążono go odsetkami ustawowymi od kwoty zawierającej wyliczone odsetki od 13 maja 2011, umowa została rozwiązana w sposób nieprawidłowy. Powództwo zostało wniesione po upływie trzech lat od daty rozwiązania umowy leasingu numer (...), które nastąpiło 10 lutego 2010. Powód przed rozwiązaniem umowy nie udzielił pozwanemu terminu dodatkowego do zapłaty należności. Ogólne warunki umowy leasingu nie zostały przez pozwanego podpisane i nie powinny być stosowane do umowy leasingu i jej rozliczania. Pozwany spłacił zadłużenie w kwocie 14.257,68 zł wynikające z wystawionych faktur obejmujących raty leasingowe. Powód niezasadnie po wypowiedzeniu umowy wystawiał faktury VAT i obciążał nimi pozwanego. Niezasadnym było żądanie zapłaty kwoty 79.885,88 zł jako przyszłych rat wraz z wartością wykupu. Przyjęcie dyskonta na poziomie 10,909 %, pomimo że umowa leasingu takiej wartości dyskonta nie podawała, skutkowało zawyżeniem wysokości zdyskontowanych rat przyszłych. Wartość przedmiotu leasingu przyjęta przez powoda i uzyskana cena jego sprzedaży była wysoce zaniżona. Powód uzyskał odszkodowanie od ubezpieczyciela pojazdu z tytułu likwidacji szkody (uszkodzenie pojazdu), które pokryło różnicę między wartością na jaką pojazd został ubezpieczony, a wartością jego sprzedaży. Powód nie dołożył zatem należytej staranności zarówno przy sprzedaży przedmiotu leasingu, jak i jego wyceny. Pojazd sprzedany został za kwotę 48.000 zł, a w dacie jego odbioru ceny ciągników siodłowych wahały się między 80.000 zł netto, a 100.000 zł netto. Niezasadnym jest żądanie zapłaty kwoty 3.650 zł z tytułu windykacji, gdyż umowa leasingu nie przewidywała obciążenia pozwanego tymi kosztami, których poniesienie nie zostało przez powoda udowodnione. Bezzasadnym było również żądanie zapłaty kwoty 5.712,30 zł tytułem odsetek od nieterminowych płatności. Powód nie udowodnił powstania i wyliczenia roszczenia o zapłatę odsetek. Wszystkie odsetki ustawowe, jakie powstały na skutek nieterminowej płatności opłat leasingowych zostały przez pozwanego zapłacone. pozwany zakwestionował poniesienie przez powoda kosztów ekspertyzy w kwocie 300 zł i by ekspertyza ta została wykonana, a umowa leasingu nie nakładała na pozwanego obowiązku zapłaty za ekspertyzę wykonaną przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

10 stycznia 2007 pozwany złożył (...) S.A.z siedzibą we W.wniosek o zawarcie umowy leasingu operacyjnego. Wniosek ten sporządzony został na obowiązującym w (...) S.A.z siedzibą we W.formularzu, który po akceptacji leasingodawcy przekształcał się w umowę leasingu. Wniosek pozwanego zaakceptowany został 17 stycznia 2007 i umowie nadano numer (...). Przedmiot leasingu stanowił używany ciągnik siodłowy marki (...), wyprodukowany w roku 2004, o wartości brutto 273.585 zł (netto 224.250 zł). Umowa zawarta została na okres 60 miesięcy, a należność pozwany miał spłacać w równych, miesięcznych ratach. Wartość wykupu strony ustaliły na 1 % wartości pojazdu. Ponadto pozwany zobowiązał się do pokrycia kosztów ubezpieczenia pojazdu przez okres jednego roku. Składka ubezpieczeniowa płatna była w 12 ratach. Pozwany upoważnił leasingodawcę do wystawiania faktur VAT bez jego podpisu przez cały okres trwania umowy. Warunku realizacji umowy zostały sformułowane w OWULO (ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego), a pozwany oświadczył, że zapoznał się z ich treścią i przyjmuje je bez zastrzeżeń.

Zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego leasingobiorca zobowiązany był do terminowego uiszczania opłat leasingowych. Leasingobiorca zaliczać miał wpłacane świadczenia w pierwszej kolejności na zaspokojenie należności ubocznych (odsetki, opłaty manipulacyjne itp.), a następnie na zaspokojenie opłat leasingowych począwszy od najdawniej wymagalnej (§ 18 OWULO). Leasingobiorca przejmował na siebie wszelkie opłaty, podatki i inne należności pozostające w bezpośrednim związku z umową leasingu lub jej przedmiotem (§ 19 ust. 1 OWULO). Podatek od środków transportu uiszczal leasingodawca na koszt leasingobiorcy. Zwrot kosztów podatku od środków transportu na rzecz leasingodawcy następowało na podstawie noty obciążeniowej doręczanej leasingobiorcy (§ 19 ust. 2 OWULO). W przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat leasingowych, leasingobiorcę obciążały odsetki ustawowe w podwójnej wysokości. W przypadku, gdy opóźnienie przekraczało 14 dni, leasingodawca mógł rozwiązać umowę leasingu

oraz inne umowy leasingowe zawarte z leasingobiorcą za skutkiem natychmiastowym, po uprzednim wyznaczeniu leasingobiorcy dodatkowego terminu na piśmie. Po rozwiązaniu umowy leasingodawcy przysługiwało uprawnienie do natychmiastowego przejęcia posiadania przedmiotu leasingu oraz żądania zapłaty wszystkich pozostałych opłat leasingowych wraz z równowartością ceny sprzedaży poleasingowej obliczonych z uwzględnieniem dyskonta według stawki WIBOR dla depozytów trzymiesięcznych (§ 20 ust. 1 OWULO). Wysokość pozostałych do uiszczenia opłat wynikających z rozwiązania umowy pomniejszana była o wartość netto uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu dokonanej w terminie 60 dni od daty jego przejęcia (§ 20 ust. 3 OWULO). Przedmiot leasingu podlegał ubezpieczeniu na koszt leasingobiorcy przez cały okres trwania umowy (§ 21 ust. 1 OWULO). W razie przedłużenia umowy ubezpieczenia w trakcie trwania umowy leasingowej, leasingobiorca zobowiązany był do pokrywania kosztów ubezpieczenia według stawek ubezpieczeniowych oferowanych przez ubezpieczyciela w dacie przedłużenia umowy ubezpieczenia (§ 21 ust. 2 OWULO). Ubezpieczenie środków transportu następowało na koszt leasingobiorcy. Kwota ubezpieczenia nie stanowiła elementu opłaty leasingowej i była refakturowana przez leasingodawcę na rzecz leasingobiorcy z uwzględnieniem aktualnie obowiązującej stawki podatku od towarów i usług (§ 22 ust. 3 OWULO). Zaliczenie uzyskanego przez leasingodawcę odszkodowania na poczet należności leasingobiorcy możliwe było jedynie w wyniku rozwiązania umowy leasingu spowodowanej utratą przedmiotu leasingu lub przeznaczenia go do kasacji (§ 25 ust. 1 OWULO). W przypadku stwierdzenia uszkodzenia przedmiotu leasingu jego odbiór następował przy udziale rzeczoznawcy. Straty określone w ekspertyzie i wynagrodzenie rzeczoznawcy miały być pokryte z kwoty kaucji gwarancyjnej, a w przypadku, gdy kwota kaucji gwarancyjnej była niższa niż należność z tytułu niewłaściwego używania przedmiotu leasingu, różnicę pokrywał leasingobiorca (§ 34 OWULO).

Strony umowy łączyła również zawarta 01 czerwca 2005 umowa leasingu operacyjnego numer (...), której przedmiot stanowiła naczepa skrzyniowa marki W..

(dowód: umowa leasingu operacyjnego numer (...)) k. 39 – 41,

ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego k. 42 – 44,

zeznanie świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355,

przesłuchanie pozwanego Z. C. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:44:58 – 01:02:38 k. 352, 355)

Zabezpieczenie postanowień umowy leasingu numer (...) stanowił weksel własny in blanco opatrzony klauzulą „bez protestu”. Weksel wraz z deklaracją wekslową pozwany złożył wraz z wnioskiem leasingowym. Zgodnie z deklaracją wekslową z 10 stycznia 2007 weksel mógł zostać w każdym czasie wypełniony na sumę odpowiadającą zadłużeniu pozwanego z tytułu umowy leasingu wraz z odsetkami i kosztami powstałymi z jakiegokolwiek tytułu. Weksel mógł zostać opatrzony datą płatności według uznania remitenta. O wypełnieniu weksla należało powiadomić pozwanego listem poleconym nie później niż na siedem dni przed terminem płatności weksla. Miejscem płatności weksla była siedziba leasingodawcy.

(dowód: umowa leasingu operacyjnego numer (...)) k. 39 – 41,

ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego k. 42 – 44,

weksel wystawiony 10 stycznia 2007 k. 5,

deklaracja wekslowa k. 6)

Przedmiot umowy leasingu numer (...) objęty został ochroną ubezpieczeniową przez (...) S.A. z siedzibą w W.. Ochrona ubezpieczeniowa była corocznie odnawiana. Składa ubezpieczeniowa za okres od 24 stycznia 2009 do 23 stycznia 2010 wyniosła 6.334 zł.

Leasingodawca od stanowiących przedmiot leasingu należących do siebie pojazdów uiszczał podatek od środków transportu. Kwota podatku w stosunku do stanowiącego przedmiot umowy leasingu numer (...) ciągnika siodłowego wynosiła 1.620 zł oraz 1.656 zł.

(dowód: umowa leasingu operacyjnego numer (...) k. 39 – 41,

wniosek o ubezpieczenie wraz z umową ubezpieczenia z 15 stycznia 2009 k. 68, 69,

deklaracja na podatek od środków transportu za rok 2010 k. 200 – 203,

załącznik do deklaracji DT-1 numer 589 k. 204,

załącznik do deklaracji DT-1 numer 579 k. 205,

deklaracja na podatek od środków transportu za rok 2011 k. 331 – 334,

zestawienie transakcji z 15 lutego 2010 k. 335 – 340,

potwierdzenie przelewu z 15 września 2010 k. 341,

potwierdzenie przelewu z 15 września 2011 k. 342)

Rzeczywista wartość netto przedmiotu leasingu różniła się od wskazanej przez pozwanego we wniosku leasingowym i wynosiła 223.473,75 zł, o czym leasingodawca powiadomił pozwanego. Do pisma załączono harmonogram spłaty, gdyż różnica w wartości przedmiotu leasingu skutkowałą zmianą wartości czynszu inicjalnego i rat leasingowych. Płatność rat leasingowych w kwocie 4.472,63 zł brutto następować miała do 15. dnia każdego miesiąca począwszy od 15 lutego 2007 do 15 stycznia 2012.

(dowód: pismo z 05 lutego 2007 wraz harmonogramem spłat k. 50 – 53)

Leasingodawca wystawiał pozwanemu faktury VAT zarówno z tytułu rat leasingowych, jak również równowartości uiszczanego podatku od środków transportu i kosztów ubezpieczenia przedmiotu leasingu. W przypadku rozwiązania umowy koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu i podatku od środków transportu za okres od rozwiązania umowy do daty jej rozliczenia leasingodawca refakturował na leasingobiorcę.

Pozwany ze swoich zobowiązań finansowych względem leasingodawcy wywiązywał się nieregularnie.

Wpłatę z 19 sierpnia 2009 w kwocie 32.500 zł leasingodawca zaliczył na raty numer 24 – 27, podatek, ubezpieczenie i wznowienie umowy numer (...) oraz raty numer 44 – 46, podatek i wznowienie umowy numer (...). Wpłatę w kwocie 1.550 zł z 26 września 2009 zaliczono na koszty windykacji wierzytelności z umowy numer (...) i wznowienie umowy numer (...). Kwota 1.000 zł wpłacona 05 października 2009 w całości zaliczona została na koszty windykacji wierzytelności z umowy numer (...). Wpłata z 09 października 2009 w wysokości 1.500 zł zaliczona została na poczet raty numer (...) i kosztów windykacji wierzytelności z umowy numer (...) oraz ubezpieczenie z umowy numer (...). Uiszczoną 19 października 2009 kwotę 4.000 zł zaliczono na ratę numer 32 i podatek z umowy numer (...) oraz ratę numer (...), ubezpieczenie i podatek z umowy numer (...). Kwota 2.000 zł wpłacona 06 stycznia 2010 zaliczona została na ratę numer (...) z umowy numer (...), ratę numer (...) z umowy numer (...) oraz dodatkową obsługę obu umów w zakresie ubezpieczenia przedmiotów umów. Wpłacona 04 marca 2010 kwota 1.000 zł przeznaczona została na ratę numer (...) i ubezpieczenie z umowy numer (...).

(dowód: faktura VAT numer (...) k. 170,

faktura VAT numer (...) k. 171,

faktura VAT numer (...) k. 172,

faktura VAT numer (...) k. 173,
faktura VAT numer (...) k. 174,
faktura VAT numer (...) k. 175,
faktura VAT numer (...) k. 176,
faktura VAT numer (...) k. 177,
faktura VAT numer (...) k. 178,
faktura VAT numer (...) k. 179,
faktura VAT numer (...) k. 180,
faktura VAT numer (...) k. 181,
faktura VAT numer (...) k. 182,
faktura VAT numer (...) k. 183,
faktura VAT numer (...) k. 184,
faktura VAT numer (...) k. 185,
faktura VAT numer (...) k. 191,
faktura VAT numer (...) k. 192,
faktura VAT numer (...) k. 193,
faktura VAT numer (...) k. 190,
faktura VAT numer (...) k. 187,
faktura VAT numer (...) k. 188,
faktura VAT numer (...) k. 189,
faktura VAT numer (...) k. 186,
faktura VAT numer (...) k. 194,
faktura VAT numer (...) k. 195,
faktura VAT numer (...) k. 196,
faktura VAT numer (...) k. 197,
faktura VAT numer (...) k. 198,
faktura VAT numer (...) k. 167,
faktura VAT numer (...) k. 61,
faktura VAT numer (...) k. 62,

potwierdzenia wpłat dokonywanych przez powoda k. 63 – 67, 370,

rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanego k. 240, 369,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355,

przesłuchanie pozwanego Z. C. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:44:58 – 01:02:38 k. 352, 355)

W roku 2008 umowa numer (...) została pozwanemu wypowiedziana, a następnie ponownie aktywowana. Począwszy od listopada 2008 wysokość rat leasingowych wynosiła 4.703,10 zł brutto.

(dowód: pismo z 03 listopada 2008 wraz harmonogramem spłat k. 46 – 49,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

Ponownie umowa leasingu numer (...) została pozwanemu wypowiedziana w roku 2009.

31 lipca 2009 powód przekazał przedmiot umowy leasingu działającej na zlecenie leasingodawcy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Pojazd był zabrudzony, a na zderzaku przedni stwierdzono odprysk lakieru. 25 sierpnia 2009 ciągnik siodłowy przekazano leasingodawcy.

Umowa aktywowana została w sierpniu 2009 i obowiązywać miała do 15 stycznia 2013. Wysokość rat leasingowych wynosiła począwszy od października 2009 4.143,14 zł brutto.

(dowód: pismo z 31 sierpnia 2009 wraz z harmonogramem spłat k. 54, 55,

protokół przejęcia numer (...) z 31 lipca 2009 k. 45,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

Pismem z 08 stycznia 2010 leasingodawca wezwał pozwanego do zapłaty zaległości w terminie trzech dni pod rygorem rozwiązania umowy leasingu. Suma zaległych opłat wynikających z umowy numer (...) wynosiła 14.465,41 zł. Wezwanie wysłano pozwanemu 13 stycznia 2010.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 08 stycznia 2010 wraz z dowodem nadania k. 131 – 134,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

Na 04 lutego 2010 zadłużenie pozwanego z tytułu niezapłaconych opłat leasingowych wynikających z umowy numer (...) wynosiło 19.295,22 zł. Leasingodawca wypowiedział pozwanemu umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym na wypadek nieuregulowania należności w terminie trzech od daty doręczenia wypowiedzenia. Pozwany nie uregulował zaległości do daty rozwiązania umowy.

(dowód: rozwiązanie umowy wraz z załącznikiem k. 56, 58,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355,

przesłuchanie pozwanego Z. C. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:44:58 – 01:02:38 k. 352, 355)

Pismem datowanym na 10 lutego 2010 leasingodawca rozwiązał z dniem 10 lutego 2010 umowę leasingu numer (...) i wezwał pozwanego do natychmiastowego i bezwarunkowego zwrotu przedmiotu leasingu, wskazując, iż ostateczne rozliczenie umowy nastąpi po sprzedaży przedmiotu leasingu. Pojazd nie został przez pozwanego zwrócony.

(dowód: rozwiązanie umowy z 10 lutego 2010 k. 57,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

Przeprowadzenie windykacji przeciwko pozwanemu, w tym czynności polegających na odzyskaniu przedmiotów umów leasingu numer (...) leasingodawca 13 października 2010 zlecił (...) S.A. z siedzibą w W.. Pracownik przedsiębiorcy prowadzącego postępowanie windykacyjne kilkakrotnie kontaktował się z pozwanym.

10 grudnia 2010 działająca na zlecenie leasingodawcy (...) Spółki z o.o. z siedzibą w T. odebrała przedmiot umowy leasingu numer (...). W treści protokołu przekazania wskazano, iż pojazd jest w stanie po wypadku i wymaga oceny rzeczoznawcy. Kolidacja, w której uszkodzony został ciągnik siodłowy miała miejsce 05 grudnia 2010.

W wyniku uszkodzeń ciągnika siodłowego koniecznym było jego przetransportowanie na lawecie. Przedmiot umowy leasingu przewieziono najpierw z K. do T., a następnie do R..

Koszt czynności windykacyjnych dotyczących umowy numer (...) wyniósł 2.196 zł, zaś koszty transportu przedmiotu leasingu wyniosły odpowiednio 2.257 zł i 2.152,50 zł.

(dowód: raport czynności windykacyjnych z 13 grudnia 2010 k. 138,

protokół przekazania przedmiotu leasingu z 10 grudnia 2010 k. 137,

faktura VAT numer (...) k. 139,

faktura VAT numer (...) k. 142,

faktura VAT numer (...)k. 140,

potwierdzenie zapłaty kwoty 2.152,50 zł k. 141,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355,

przesłuchanie pozwanego Z. C. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:44:58 – 01:02:38 k. 352, 355)

Ekspertyzę techniczną uszkodzonego przedmiotu umowy leasingu numer (...) w na zlecenie leasingodawcy wykonała (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.. Wartość netto pojazdu na 28 stycznia 2011 wynosiła 49.300 zł.

Ciągnik siodłowy nabyty został za kwotę 59.040 zł (netto 48.000 zł).

(dowód: ekspertyza techniczna z 28 stycznia 2011 k. 144 – 165,

faktura VAT numer (...) k. 166,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

Po dokonaniu rozliczenia umowy leasingodawca wypełnił weksel na kwotę 79.885,88 zł, który miał być płatny na jego zlecenie i w jego siedzibie 12 maja 2011.

(dowód: weksel wystawiony 10 stycznia 2007 k. 5)

Pismem z 28 kwietnia 2011, nadanym listem poleconym 29 kwietnia 2011 na adres pozwanego, powód wezwał pozwanego do wykupu 12 maja 2011 weksla własnego wypełnionego na kwotę 79.885,88 zł. Na kwotę wykupu składały się pomniejszone o wartość sprzedaży przedmiotu leasingu w wysokości 48.000 zł zaległości wynikające z wystawionych faktur w kwocie 14.257,68 zł, pozostałe raty wraz z wartością wykupu zdyskontowane według stopy 10,909 % w kwocie 103.965,90 zł, wyliczone na 17 marca 2011 odsetki od nieterminowych płatności w kwocie 5.712,30 zł, koszty ekspertyzy w kwocie 300 zł i koszty windykacji w kwocie 3.650 zł. Odsetki wyliczone zostały w związku z opóźnieniem pozwanego w płatności rat leasingowych numer 17 – 19, 22 – 27, 32 – 37, należnego podatku,

ubezpieczenia oraz kosztów windykacji. Nota odsetkowa zawierająca wyliczenie odsetek z 18 marca 2011 załączona została do wezwania do wykupu weksla.

(dowód: wezwanie do wykupu weksla z 28 kwietnia 2011 wraz z dowodem nadania k. 7, 10

nota odsetkowa z 18 marca 2011 k. 8, 9,

zeznania świadka K. K. elektroniczny protokół rozprawy z 10 września 2015 00:20:38 – 00:39:56 k. 352, 355)

(...) S.A.z siedzibą we W.przekształcone zostało w (...) S.A.z siedzibą we W., a następnie dokonano podziału (...) S.A.z siedzibą we W.poprzez przeniesienie części jej majątku w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa między innymi wszelkich praw, obowiązków, wierzytelności i zobowiązań wynikających z umów funkcjonalnie związanych z działalnością (...), w tym wierzytelności z umowy numer (...), na (...) S.A.z siedzibą we W..

(dowód: Monitor Sądowy i Gospodarczy z 05 marca 2015 wraz planem podziału (...) S.A. z siedzibą we W. i załącznikami numer 4 k. 288 – 301,

odpis z Krajowego Rejestru Sądowego (...) S.A. z siedzibą we W. k. 302 – 312,

odpis z Krajowego Rejestru Sądowego powódki k. 313 – 326)

Powód wystąpił z powództwem przeciwko pozwanemu o zapłatę jego zobowiązań z tytułu umowy leasingu operacyjnego numer (...). Wyrokiem z 22 stycznia 2015 wydanym w sprawie rozpoznawanej pod sygnaturą akt IV GC 1526/14 Sąd Rejonowy dla (...)zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.535,70 zł uznając, iż bezspornym pozostawał fakt rozwiązania umowy leasingu (...)z dniem 10 lutego 2010. Rozpoznający apelację pozwanego Sąd II. Instancji uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania celem rozważenia skuteczności rozwiązania umowy leasingu.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego we (...) w sprawie X Ga 211/15 z 24 września 2015 wraz z uzasadnieniem k. 372 – 380)

Postanowieniem z 27 maja 2015 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. w X Wydziale Gospodarczym dla spraw upadłościowych i naprawczych oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości Z. C. na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego.

(dowód: postanowienie z 27 maja 2015, sygn. akt X GU 473/15 k. 349)

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na względzie, iż powództwo nie mogło w całości zostać uwzględnione, stosownie do treści art. 496 k.p.c. nakaz zapłaty z 21 stycznia 2014 musiał zostać uchylony, o czym orzeczono w punkcie I. sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia z weksla od pozwanego kwoty 79.885,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od 13 maja 2011 do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W związku z wniesionymi przez pozwanego zarzutami od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym, istniejący między stronami spór, z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przeniósł się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. W orzecnictwie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym w postępowaniu nakazowym, po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, dopuszczalne jest powoływanie się na podstawę faktyczną i prawną, wynikającą z łączącego strony stosunku prawnego, w związku z którym został wystawiony weksel gwarancyjny. Wystawienie weksla gwarancyjnego ma bowiem na celu zabezpieczenie zobowiązania ze stosunku cywilnoprawnego i polega na tym, że dłużnik stosunku „podstawowego” podpisuje blankiet wekslowy, wręcza go wierzycielowi,

upoważniając go do wypełnienia stosownie do wyników obrachunku „podstawowego” stosunku prawnego. Przez te czynności przydana zostaje wierzytelności dodatkowa podstawa w postaci zobowiązania wekslowego. Umożliwia to wierzycielom dochodzenie roszczeń nie tylko w drodze zwykłego procesu, lecz także w postępowaniu odrębnym nakazowym (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 07 stycznia 1967, sygn. akt III CZP 19/66, OSNCP 1968/5, poz. 79, uchwała Połączonych I.: Cywilnej oraz Pracy i (...) z 24 kwietnia 1972, sygn. akt III PZP 17/70, OSNCP 1973/5, poz. 72).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż na sumę wekslową, dochodzoną w niniejszym postępowaniu, składały się następujące należności: kwota 14.257,68 zł tytułem zaległości wynikających z wystawionych faktur, kwota 103.965,90 zł tytułem przyszłych rat wraz z wartością wykupu przedmiotu leasingu, które stały się wymagalne w związku z rozwiązaniem umowy ze skutkiem natychmiastowym, kwota 5.712,30 zł tytułem odsetek od nieterminowych płatności, wyliczonych na dzień 17 marca 2011, kwota 300 zł tytułem kosztów ekspertyzy oraz kwota 3.650 zł tytułem poniesionych przez leasingodawcę kosztów windykacji. Należności te pomniejszone zostały o wartość netto sprzedaży przedmiotu leasingu to jest kwotę 48.000 zł.

Żądanie przez powoda zapłaty tak wyliczonych kwot wynikało z faktu rozwiązania łączącej strony umowy leasingu operacyjnego numer (...) ze skutkiem natychmiastowym oraz postawienia wynikającego z niej zobowiązania pozwanego w stan wymagalności. Powyższy szczególny tryb rozwiązania umowy znajdował oparcie w treści ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego. Wobec bezspornej okoliczności zaprzestania przez pozwanego spłaty rat leasingowych leasingodawca miał prawo do rozwiązania tejże umowy, skutkiem czego było postawienie zobowiązania umownego w stan natychmiastowej wymagalności. Opisane powyżej skutki nieterminowej spłaty rat leasingowych niewątpliwie były pozwanemu znane, albowiem podpisując wniosek o zawarcie umowy leasingu ciągnika siodłowego pozwany oświadczył, że zapoznał się z treścią ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego i przyjmuje je bez zastrzeżeń, a nadto wspomniane ogólne warunki zostały przez pozwanego złożone jako załącznik do zarzutów od nakazu zapłaty.

Ustosunkowując się do podniesionych przez pozwanego zarzutów, na wstępie wypada zaznaczyć, iż zostały one sformułowane przez pozwanego w sposób ogólnikowy, bez powołania jakichkolwiek dowodów, które mogłyby wpłynąć na odmienną ocenę Sądu odnośnie zgłoszonego w pozwie roszczenia. Podkreślenia bowiem wymaga, że w niniejszej sprawie powód dochodził należności z tytułu weksła gwarancyjnego, stąd na etapie wniesienia pozwu wystarczającym było przedłożenie samego weksła wraz z deklaracją wekslową oraz wezwaniem dłużnika do zapłaty należności. Wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty, „przeniosło” przedmiotowy spór na płaszczyznę stosunku podstawowego, który leży u podstaw wystawienia weksła i dopiero na tym etapie postępowania powstała konieczność odniesienia się przez powoda do łączącej strony umowy.

W pierwszej kolejności niezbędnym było ustosunkowanie się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia dochodzonego zarówno z weksła, jak i ze stosunku podstawowego. Zarzut ten w ocenie Sądu okazał się całkowicie bezzasadny. Nie ulega wątpliwości, iż dochodzone przez powoda roszczenie związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej i stosownie do art. 118 k.c. ulega przedawnieniu z upływem trzyletniego terminu. Art. 120 § 1 k.c. uzależnia natomiast rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia od wymagalności roszczenia. Po dacie rozwiązania umowy leasingodawca dokonał jej rozliczenia i wezwał pozwanego do zapłaty należności powstałej po rozliczeniu umowy. Wtedy też roszczenie ze stosunku podstawowego stało się wymagalne i w dacie wypełnienia weksła in blanco nie było przedawnione. Należność wekslowa wymagalna stała się dopiero po bezskutecznym upływie terminu wykupu weksła, który w niniejszym przypadku nastąpił 12 maja 2011. Pozew wniesiony został 30 września 2013, a zatem termin przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia nie upłynął.

Niezasadnym także okazał się zarzut nieprawidłowego wypowiedzenia umowy leasingu. Stanowiące integralną część umowy leasingu numer 44842 ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego przewidywały, wobec przekraczających 14 dni opóźnień w płatności rat leasingowych, możliwość rozwiązania umowy leasingu oraz innych umów leasingowych zawartych z leasingobiorcą za skutkiem natychmiastowym, po uprzednim wyznaczeniu

leasingobiorcy dodatkowego terminu na piśmie. W toku przesłuchania pozwany przyznał, iż nieterminowo uiszczał należności na rzecz leasingodawcy, a z czasem w ogóle zaprzestał dokonywania wpłat. Zaistniały zatem podstawy do rozwiązania umowy numer (...). Pismem z 08 stycznia 2010 wezwano pozwanego do zapłaty w terminie trzech dni pod rygorem rozwiązania umowy leasingu zaległości, które z tytułu umowy numer (...) wynosiły 14.465,41 zł. Kolejne natomiast pismo wzywające do zapłaty należności z tytułu umowy numer (...), która na dzień 04 lutego 2010 wynosiła 25.066,19 zł, zawierało zagrożenie wypowiedzenia tejże umowy w przypadku braku wpłaty w terminie trzech dni od daty otrzymania pisma. Przyjąć należało, iż oba pisma zostały pozwanemu doręczone. Wprawdzie pozwany podnosił, iż pisma z 08 stycznia 2010 nie otrzymał, jednakże Sąd nie dał twierdzeniom tym wiary. Powód przedłożył dowód nadania tegoż pisma w placówce pocztowej, pozwany zaś wskazywał, iż pozostałą kierowaną do niego korespondencję od leasingodawcy otrzymywał, co więcej załączył otrzymywaną dokumentację do zarzutów od nakazu zapłaty, zatem należało domniemywać, iż wezwanie do zapłaty z 08 stycznia 2010 zostało pozwanemu doręczone, a kwestionowanie tego faktu stanowiło jego linię obrony w niniejszym postępowaniu. Odpis ponownego wezwania do zapłaty z lutego 2010 stanowił załącznik do zarzutów od nakazu zapłaty, co jednoznacznie przesądza, iż pozwany dokument takowy otrzymał. Spełnione zostały wobec tego w ocenie Sądu przesłanki pozwalające leasingodawcy na rozwiązanie umowy numer (...).

Tym niemniej wyznaczony pozwanemu trzydniowy termin na uregulowanie zadłużenia jest terminem zdecydowanie zbyt krótkim i w przypadku, gdyby w okresie pomiędzy otrzymaniem wezwania do zapłaty a rozwiązaniem umowy zadłużenie zostało spłacone, jego zakreślenie mogłoby zostać uznane za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Jednakże takowa sytuacja nie miała w niniejszej sprawie miejsca, gdyż w dacie rozwiązania umowy leasingu numer (...) pozwany nie uregulował swojego zadłużenia. Leasingobiorca nie nadużył zatem w tej sytuacji swojego prawa podmiotowego. Dokonując oceny naruszenia zasad współzycia społecznego należy mieć również na względzie fakt, iż w dacie rozwiązania umowy leasingu zadłużenie pozwanego z tytułu umowy numer (...) wynosiło 14.257,68 zł, podczas gdy miesięczna rata leasingowa ostatecznie ustalona została w wysokości 4.143,14 zł. Ponadto umowa leasingu numer (...) była dwukrotnie wznawiana po uprzednim jej rozwiązaniu przez leasingodawcę z powodu nieregulowania przez pozwanego wynikających z niej zobowiązań finansowych.

Bezzasadnymi okazały się także twierdzenia kwestionujące dokument wezwania z 08 stycznia 2010, z uwagi na widniejącą tam datę „21 kwietnia 2015”. Jak wyjaśnił zatem w tej mierze powód, dokumenty umowy archiwizowane są w systemie komputerowym i każde wygenerowanie (wydrukowanie) dokumentu, potwierdzone jest datą tej czynności. Nie ma zatem żadnych wątpliwości, również w związku z zeznaniami świadka K. K. oraz dokumentem książki nadawczej, że to 08 stycznia 2010 wezwano pozwanego do zapłaty należności przed wypowiedzeniem, nie zaś 21 kwietnia 2015, kiedy to dokument ten na potrzeby dowodzenia w niniejszej sprawie wygenerowano z systemu archiwizacyjnego.

Ze względu na wekslowy charakter sprawy to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, iż rozwiązując umowę leasingową (...) S.A. z siedzibą we W. dopuściła się naruszenia postanowień umownych. Pozwany nie udowodnił ani nieistnienia przesłanek rozwiązania umowy to jest spłaty zadłużenia, bądź jego pierwotnego braku, ani też uchybień proceduralnych w zakresie samego rozwiązania umowy, jak i czynności je poprzedzających. Uznać w związku z tym należało, iż umowa ta została skutecznie rozwiązana 10 lutego 2010.

Zupełnie chybionym pozostawał również zarzut braku zgody małżonki pozwanego na zaciągnięcie zobowiązania wekslowego. Takowa zgoda nie była wymagana do ważności czynności prawnej, co wynika z brzmienia art. 37 § 1 k.r.o. Ewentualny brak aprobaty żony pozwanego na zawarcie umowy leasingu może mieć wpływ jedynie na zakres egzekucji zasądzonej wierzytelności.

Niezasadny był nadto w znacznej mierze zarzut pozwanego dotyczący wypełnienia przedmiotowego weksla przez powoda niezgodnie z treścią deklaracji wekslowej. Pozwany kwestionował zarówno wyliczenie sumy wekslowej, jak również datę wystawienia weksla. Odnosząc się do tego zarzutu, w pierwszej kolejności należy podkreślić, że stosownie do art. 10 ustawy z 28 kwietnia 1936 prawo wekslowe (Dz. U. z 1936, numer 376, pozycja 282 ze zm.) jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można

wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosował się do tego porozumienia, chyba że nabył on weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Z treści cytowanego przepisu wynika zatem, że zarzut wypełnienia weksła in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem może być skuteczny wobec osoby, która otrzymała weksel bezpośrednio od wystawcy i uzupełniła go albo nabyła weksel in blanco niewypełniony. Ciężar dowodu zawarcia umowy regulującej sposób wypełnienia weksła oraz wypełnienia weksła niezgodnie z umową ciąży na wekslowo zobowiązanym (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z 24 lutego 1928, sygn. akt I C 2161/27, Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego 1928, poz. 40). Jednocześnie podkreślić trzeba, że skutecznie podniesiony zarzut wypełnienia weksła in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie powoduje nieważności weksła, jak też nie uchyla w każdym przypadku w całości zobowiązania wekslowego wystawcy, lecz je jedynie ogranicza bądź modyfikuje. Dłużnik będzie odpowiadał ale wyłącznie w takich granicach, jakie odpowiadają jego woli, wyrażonej w porozumieniu wekslowym (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 22 czerwca 2006, sygn. akt V CSK 70/06, OSN 2007, nr 4, poz. 59).

Weksel in blanco stanowić miał zabezpieczenie realizacji umowy leasingu przez pozwanego. Zgodnie z procedurami obowiązującymi w (...) S.A. z siedzibą we W. umowy leasingu zawierane były na formularzu, który pierwotnie stanowił wniosek, a po jego akceptacji przez właściwą komórkę leasingodawcy przekształcał się w umowę leasingu. Wraz z wnioskiem leasingowym składane były weksle z deklaracjami wekslowymi. Zgodnie z art. 1 pkt 7 prawa wekslowego niezbędnym elementem treści weksła jest data jego wystawienia. Przywołany przepis nie nakazuje natomiast umieszczania w treści weksła daty zobowiązania, którego zabezpieczenie spełnienia ów weksel stanowi. Skoro przedmiotowy weksel wystawiony został przez pozwanego 10 stycznia 2007, właśnie ta data winna była zostać w jego treści wskazana, co też w niniejszym przypadku miało miejsce. Ponadto pozwany składając swój podpis na wekslu oraz deklaracji wekslowej nie kwestionował widniejącej na nich daty 10 stycznia 2007.

Częściowo zasadnym okazał się natomiast zarzut pozwanego w przedmiocie niewłaściwego wyliczenia sumy wekslowej. Zgodnie z ogólnymi warunkami umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego pozwanego obciążały nie tylko raty leasingowe, ale również wszelkie opłaty, podatki (w tym podatek od środków transportu) i inne należności pozostające w bezpośrednim związku z umową leasingu lub jej przedmiotem oraz koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu i koszty sporządzenia ekspertyzy uszkodzonego przedmiotu leasingu. Pozwany zobowiązany był zatem nie tylko do uiszczania rat leasingowych, ale także pozostałych wskazanych wyżej należności. Znamiennym jest również, że pozwany w treści deklaracji wekslowej wyraził zgodę na wypełnienie weksła sumą odpowiadającą jego zadłużeniu z tytułu umowy leasingu wraz z odsetkami i kosztami powstałymi z jakiegokolwiek tytułu. Na potwierdzenie zasadności żądania pozwu powód przedłożył faktury VAT, harmonogramy spłat, potwierdzenia dokonania przelewów bankowych, umowy zawarcia ubezpieczenia, deklaracje podatkowe. Z dokumentacji tej niezbitnie wynika, iż koszty ubezpieczenia ciągnika siodłowego, podatku od środków transportu, wynagrodzenia rzeczoznawcy majątkowego za sporządzenie ekspertyzy technicznej uszkodzonego przedmiotu umowy oraz windykacji, na którą składało się również odebranie od pozwanego przedmiotu leasingu, zostały przez leasingodawcę rzeczywiście poniesione. Pozwany nie uregulował zadłużenia względem leasingodawcy, nie dokonał również, pomimo wezwania i rozwiązania umowy, zwrotu ciągnika siodłowego, które to okoliczności pozostawały w niniejszej sprawie bezsporne. Tym samym podjęcie działań windykacyjnych przez leasingodawcę okazało się uzasadnione, a koszty poniesione z tego tytułu można bezsprzecznie uznać za pozostające w bezpośrednim związku z realizacją umowy leasingu. Co więcej powód dołączył również dokumenty księgowe obrazujące w jaki sposób rozliczane były dokonywane przez pozwanego po kolejnej aktywacji umowy leasingu numer (...) wpłaty. Pozwany pozostawał wobec powyższego w opóźnieniu w zapłacie należności zarówno typowo związanych z realizacją umowy to jest rat leasingowych, podatku od środków transportu, kosztów ubezpieczenia ciągnika siodłowego, jak również powstałych później z winy pozwanego kosztów sporządzenia ekspertyzy uszkodzonego pojazdu i windykacji.

Niezasadnie natomiast powód do sumy zobowiązania wekslowego zaliczył koszt wykupu pojazdu stanowiący 1 % jego wartości. Wprawdzie możliwość takową przewidywały ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego, jednakże regulacja ta pozostawała w sprzeczności z treścią bezwzględnie obowiązującego art. 709¹⁵ k.c. Przepis ten przewiduje, iż po rozwiązaniu umowy leasingu wymagalne stają się, poza dotychczasowym zadłużeniem,

jedynie niezapłacone przyszłe raty leasingowe. Oznacza to, iż powód nie mógł domagać się od pozwanego zapłaty kwoty wykupu pojazdu i roszczenie w tym zakresie to jest co do kwoty 2.242,50 zł podlegało oddaleniu.

Leasingodawca dokonał w dniu wypełnienia weksła kapitalizacji odsetek, które weszły w skład sumy wekslowej, do czego został przez pozwanego w treści deklaracji wekslowej upoważniony. Możliwość zaliczenia odsetek za opóźnienie w zapłacie do sumy wekslowej dopuszczał również art. 5 w zw. z art. 103 prawa wekslowego. Powód domagał się zaś dalszych odsetek od sumy wekslowej od dnia następnego po dniu płatności zobowiązania wekslowego. Powodowi przysługiwały zatem odsetki od niespłaconej należności wekslowej. Dlatego też zarzut pozwanego w przedmiocie nienależnego żądania zapłaty dalszych odsetek od odsetek już skapitalizowanych nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zbędnym okazał się, wobec udowodnienia przez powoda wysokości zobowiązania pozwanego z tytułu umowy leasingu numer (...), wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości. Wniosek ten w istocie zmierzał do poszukiwania dowodu, gdyż pozwany nie wykazał nieprawidłowego rozliczenia przedmiotowej umowy.

Niezasadnie pozwany zarzucał, iż jego zadłużenie winne było zostać pokryte z uzyskanego odszkodowania z tytułu uszkodzenia ciągnika siodłowego. Tymczasem ogólne warunki umowy leasingu operacyjnego złotowego/dewizowego przewidywały jedynie możliwość zaliczenia uzyskanego odszkodowania na poczet należności leasingobiorcy w przypadku rozwiązania umowy leasingu z powodu utraty jej przedmiotu lub przeznaczenia go do kasacji. W niniejszym natomiast przypadku przyczyną rozwiązania umowy był brak płatności ze strony pozwanego, a uszkodzenia ciągnika siodłowego nie były na tyle poważne, żeby czyniły jego naprawę niemożliwą i powodowały konieczność utylizacji pojazdu.

Odnosząc się natomiast do zastrzeżeń pozwanego w zakresie ceny zbycia ciągnika siodłowego przez leasingodawcę, wskazać należy, iż nie ciąży za leasingodawcy w świetle obowiązujących przepisów obowiązek uzyskania ze sprzedaży przedmiotu leasingu ceny rynkowej. Tym niemniej leasingodawca zobowiązany jest do należytego wykonania umowy i zachowania należytej staranności w celu uzyskania możliwie jak najwyższej ceny ze sprzedaży przedmiotu leasingu. W ocenie Sądu takowa należyta staranność została przez leasingodawcę w niniejszym przypadku zachowana, albowiem zbycie uszkodzonego ciągnika siodłowego nastąpiło w drodze sprzedaży aukcyjnej, a uzyskana ze sprzedaży cena nie odbiegała znacznie od wartości pojazdu wskazanej w jego wycenie sporządzonej na zlecenie leasingodawcy. Ze względu na nakazowy charakter postępowania nie było dopuszczalnym w niniejszej sprawie podniesienie przez pozwanego zarzutów o charakterze roszczeń odszkodowawczych, ani też wytoczenie powództwa wzajemnego. Dlatego też niedopuszczalnym okazało się rozpoznawanie tego typu zarzutów, które jednakowoż mogą zostać skutecznie podniesione na gruncie zainicjowanego przez pozwanego postępowania w tym zakresie. Stąd też wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność wyceny pojazdu, jako irrelevantny dla niniejszego postępowania podlegał oddaleniu.

Reasumując całokształt poczynionych rozważań należało stwierdzić, iż zgłoszone w pozwie roszczenie było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 77.643,38 zł, na którą składały się pomniejszone o cenę netto sprzedaży ciągnika siodłowego (48.000 zł) zaległe płatności (raty leasingowe, koszty ubezpieczenia przedmiotu leasingu, podatek od środków transportu), których podstawę stanowiły wystawione przez leasingodawcę faktury VAT w kwocie 14.257,68 zł, suma rat pozostała zgodnie z harmonogramem z 31 sierpnia 2009 do zapłaty po dacie rozwiązania umowy w kwocie 101.723,40 zł, wyliczone na 17 marca 2011 odsetki od nieterminowych płatności w kwocie 5.712,30 zł, wynagrodzenie (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. za sporządzenie ekspertyzy określającej wartość uszkodzonego pojazdu w kwocie 300 zł oraz koszty przeprowadzonej na zlecenie leasingodawcy windykacji w kwocie 3.650 zł.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odnosząc się do zastrzeżenia zgłoszonego przez pozwanego na rozprawie 02 czerwca 2015 (k. 280) w przedmiocie oddalenia wniosku o zezwolenie na złożenie pisma przygotowawczego w sprawie, to wskazać należy, iż jak stanowi norma art. 493 § 1 k.p.c. pismo zawierające zarzuty wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Przepis ten, wprowadzając obowiązek złożenia zarzutów pod rygorem utraty prawa ich powoływania, jak również przedstawienia w tym piśmie okoliczności faktycznych i dowodów, wprowadza istotną prekluzję, mającą swoją genezę w założeniach postępowania nakazowego. Niedopuszczalnym zatem, mając te reguły na uwadze, byłoby zezwolenie pozwanemu na formułowanie dalszych wniosków, będące konsekwencją wyrażenia zgody na złożenie pisma przygotowawczego w sprawie, w sytuacji gdy nie zaszły żadne inne wyjątkowe okoliczności, zaś bez wątpienia przedłużyłoby to postępowanie. W ocenie Sądu w żaden też sposób nie została zachwiana równowaga stron, skoro pełnomocnik pozwanego, obecny na rozprawach, mógł składać oświadczenia, co do wszelkich istotnych procesowo czynności i okoliczności.

Powód wygrał proces w 97 %, zaś pozwany w tym zakresie go przegrał. Wobec tego na podstawie art. 100 k.p.c. pozwanego obciążono w punkcie IV. sentencji wyroku obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda poniesionych przez niego kosztów procesu w pełnej wysokości.

Na poniesione przez powoda koszty składały się: kwota 999 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu w postępowaniu nakazowym, kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co wyniosło łącznie 4.616 zł.

Przyjęta stawka kosztów zastępstwa procesowego wynikała z treści § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013, pozycja 490 ze zmianami).